

■ Αγίου Φιλαρέτου, Μητροπολίτου Μόσχας († 19 Νοεμβρίου 1867)

Παραινέσεις*

ια. Ἑσπερινές ὑποχρεώσεις

Τώρα τελείωσε ἡ ἡμέρα καὶ πᾶς γιὰ ὕπνο. **Σ**υλλογίσου πῶς ὁ Θεὸς σὲ ἀναπαύει ἀπὸ τὴν κούραση. **Α**φιέρωσε στὴν ἀρχὴ λίγο χρόνο ἀπὸ τὴν ἀνάπαυσή σου καὶ ἀφιέρωσε τὸν στὸν Θεὸ μὲ καθαρὴ καὶ ταπεινὴ προσευχή. **Τ**ὸ ἄρωμα τῆς προσευχῆς θὰ προσελκύσει ἓνα Ἄγγελο γιὰ νὰ σὲ προστατεύει τὴν ὥρα τοῦ ὕπνου.

Τὴν ὥρα ποὺ ἐτοιμάζεσαι γιὰ ὕπνο, νὰ θυμᾶσαι τὸν θάνατο. **Ὁ** ὕπνος εἶναι μιὰ εἰκόνα τοῦ θανάτου, τὸ κατώφλι του. **Κ**άνε μιὰ προσευχή καὶ ἄφησε τὸν ἑαυτό σου στὴν ἀγκαλιὰ Ἐκείνου ποὺ εἶναι «ἡ Ἀνάσταση καὶ ἡ Ζωή» (Ἰωάν. ια' 25). **Ὅ**ταν ὁμως μπορεῖς νὰ κυριαρχήσεις στὸν ὕπνο ἢ ἐκεῖνος δὲν μπορεῖ νὰ κυριαρχήσει σὲ σένα, νὰ μνημονεύεις τὸ ὄνομά Του, ὅπως ἔκανε ὁ Δαβίδ: «**Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον Σου**» (Ψαλμ. ρη' 55).

Αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι ἡ **διαρκὴς διάθεση καὶ δραστηριότητα** τοῦ πιστοῦ, ὥστε σταδιακὰ ἡ ψυχὴ του νὰ φτάσει σὲ τέτοια κατάσταση, γιὰ νὰ ὁμολογεῖ μαζί μὲ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο: «**Χριστῶ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός... ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ**» (Γαλ. β' 20).

□

(*) Αγίου Φιλαρέτου Μητροπολίτου Μόσχας († 1867), Σταυρὸς καὶ Ἀνάσταση, σελ. 110, μετάφραση-ἐπιμέλεια Πέτρου Μπότση, Αθήνα 2020.

• Επιμέλ. ἡμετ.